

(המשך מעמוד 45)

את המיזערת להיות אשתו. אחרי החתונה הפסיק לעבוד וחי על חשבונו של יחז' קאל, אביה של כרמלה. מחסנאי בעיריית פתחתיקה.

סיפרה האם: "כל הזמן הוא היה אומר לה שהוא אוהב אותה, אבל זה נקרא לאהוב? הוא היה ישן כל יום עד שעה 11 בבוקר. אחר-כך היה אוכל ויוצא. הוא היה הולך לגנוב טלוויזיות ומכשירי-חשמל. כל הזמן היו לו דולרים בכיס. פעם אחת הוא הביא לבת השנייה שלי חתיכת גבינה צהובה, וסיפר לה שגנב אותה.

"היה חוזר בחמש בבוקר והולך לישון. ככה היה עושה כל יום. ומה היה אומר לכרמלה? תעשי לי קפה, תעשי לי אוכל, בואי נשכבי, רק קפה ולשכבי.

"הוא היה מביא הביתה חברים שלו, פושעים. יום אחד באתי אליו ושאלתי אותו: למה אתה מביא את הפושעים האלה לבית שלך? אז הוא התחיל לקלל אותי ולדחוף אותי וירק עלי. אחר-כך כרמלה אמרה לי שהוא יתנקם בה ויכה אותה. מאז לא באתי אליהם הביתה. הוא גם היכה את הבת שלי, עמליה, כשכרמלה ברחה ממנו היא גרה אצל עמליה חודשיים. הוא היה מטריד אותם כל יום בטלפון, אחר-כך כרמלה היתה באה אלי ואמרה לי: תראי איך הוא אוהב אותי, איך הוא מצלצל אלי, אני מרחמת עליו." "הוא בא פעם אחת לדירה של עמליה אבל היא לא רצתה לתת לו להיכנס. כרמלה התחבאה בפנים והוא דחף את

עבודתו בעירייה ומסר אותה שם. ואילו יוסף היה מצלצל להוריה של כרמלה ומאיים ברצח.

פעם איים כי ישפוך חומצה על פניה של אשתו, ופעם אחרת חתך את צינור הגז בבית ההורים. לפני שבועיים פרץ לדירת ההורים, וכשראה את אבי אשתו הוציא מכיסו שני סכיני גילוח ואיים כי יתאבד אם לא יתירו לו לראות את כרמלה.

"מה יכולנו לעשות", אמר האב, "הוא אדם לא-גורמלי, אי אפשר היה לדעת מה יעשה. התלוננו במשטרה הרבה פעמים, אבל הם היו עוצרים אותו ל-24 שעות ומשחררים אותו, ואז שוב היה בא אלינו. לכן לקחתי אותו למעון בהרצליה. חשבת ששם הוא לא ימצא אותה. גם כתבנו מיכתבים לחבריי-כנסת ולשרי-הפנים, אבל אף אחד לא ענה לנו."

שבוץ לפני הרצח באה כרמלה לבקר את אחותה וביקשה לקחת את בת האחות לקניית. "אל תפחדי", אמרה לאחותה, "לא יקרה לנו דבר." היא לקחה את בת-אחותה

חוקר ברמון פרשה מזוטעת

לטיול וקנתה לה מתנות. לפני שהחזירה את הקטנה לביתה ניסקה וחיבקה אותה, כאילו היתה זאת פגישתם האחרונה.

"בושה גדולה"

כרמלה חיתה בפחד מתמיד. בלית לות היתה מבקשת אחת מחברותיה במעון שתישן לצידה, אולם לפני בני משפחתה לא היתה חושפת את כאבה. "היא היתה בדרנית", סיפרה אחותה, עמליה, "תמיד צחקה ובידרה אותנו. לא ראו עליה שהיא סובלת. היא התקשרה אלינו ביום שנירצחה. בשעה שבע בערב, ואמרה לאבא שלי שאין לנו מה לדאוג." כעבור שעה כבר קיבלה מישפחת נקש את הידיעה על הרצח. הוריה של כרמלה נסעו מייד למכון הפתולוגי באב-כיכר, תל-אביב, כדי לזהות את גופת בתם.

"למה זה היה צריך לקרות לה", בכתה האם, "למה עכשיו כולם מתעוררים, ולא עזרו לנו קודם. מה יעזור לנו עכשיו כל הפירסום בעיתונות ובטלוויזיה. זה לא יחזיר לנו את כרמלה."

כרמלה נולדה במעברת עמישב, אך עוד בילדותה עברה המישפחה לפתח-תיקוה. שם היא מתגוררת עד היום. אחרי כמה שנות לימוד בבית-ספר יסודי שלחו אותה הוריה לקיבוץ ובגיל 20, תורה לפתח-תיקוה, לחפש עבודה וחברה.

השבוע נקברו כרמלה בבית-הקברות בפתח-תיקוה, ליד הקבר של סבתה. צוות החקירה של מישטרת הרצליה, בי ראשות מפקח מאיר כרמון, עשו עבודה מצויינת, בחיפוש אחר הרוצח, לאחר ש-האיש היה נתון במלקחים. הוא הסגיר עצמו למישטרה, באמצעות כתב ידיעות אחרונות, יוסי בר, ביום השישי האחרון, אביו החורג של יוסף יוסף ואמו לא טרחו להגיע לבית-המישפט. אחרי ההלל הראשון סיפרו, כי אינם מוכנים עוד להכיר בכונן. "הוא עשה לנו בושה גדולה", אמרה האם, "אני גידלתי אותה מאז שהיא קטן, אבל עכשיו הוא לא הבן שלי יותר."

יאירה יסמין

אשכנזי במעצר, אני לא מתחרט!

עמליה, שהיתה בהריון בחודש התשיעי, וקיבלה אותה. הוא היה משוגע על כרמלה, ושיגע אותה כמו אש. היה מקלל ומנשק, מאיים ומנשק."

שני

סכיני-גילוח

כשהחמירה התנהגותו של יוסף, הביא אביה של כרמלה אל בתו למיקלט לשנים מכות בחיפה. שנה תמימה חיפש יוסף את כרמלה, וכאשר גילה את מקום המיקלט פרץ לתוכו, איים על ה"נשים וחיסט בניירות. הוא הגיע לשם בחודש אפריל אשתקד וביקש מכרמלה לחזור הביתה. משסרבה תקף אותה במוט של ברזל ופתח את ראשה.

כרמלה נמלטה מהמעון. ימים ספורים שהתה אצל חתרתה של האם, עובדת נקיין בבית-ספר. אולם האשה, שחששה כי יוסף עלול להגיע לבית-הספר ולפגוע בתלמידים, ביקשה מכרמלה שתעזוב את ביתה. כרמלה עברה לגור בבית הוריה. האב היה לוקח אותה כל יום למקום

ציוד רכואי נדיר בעשרות מיליונים

נעלם, עשרות אמבולנסים חסרים,

50 אמבולנסים משמשים את צרכיהם

הכרטיים של המנהלים, תרומות ברבבות

דולרים נעלמו, מיליונים מתבזבזים -

אלה הם נושאי החקירה של המישטרה

על המתרחש ב"מגן דויד אדום"

מיוחד לחולילב בישראל, כדי להקים שרות דומה לזה הקיים באמריקה. האמריקאים אספו 400 אלף דולר לצורך זה. הזמינו את ברוך גנדלר, מנהל מחלקת הרכב והביטוח במד"א, ואת מי-כאל אבידן, מנהל מחלקת הקשר והגדלת מד"א, לסיור-לימודים לצורך ציוד זה באמריקה, וסייעו לנסיעתם של עוד שלושה מראשי מד"א - חיים ויגוליק, דב רנקל ושלמה רוגל - הכל ללימוד הציוד היקר.

אחרי שהציוד והאמבולנסים נשלחו לישראל, עברו כמה שנים עד שנודע, כי

בפפטמבר הקרוב תגיע ארצה מיש-לחת מיוחדת של אירגון מגן דויד אדום באמריקה, שמטרתה לנסות לבדוק מה קרה לכספים ולציוד שנשלחו ארצה בשנים האחרונות, ואשר נעלמו כאילו לא היו.

מישלחת החקירה באה כתוצאה מתביעת תובת ארוכה בין ראשי-האירגון האמריקאים לבין שליטי אירגון מגן דויד אדום בישראל, שלא הצליחה לתת לאמריקאים תשובות על גורל כספי התרומות. כל ההתכתבות, וביקור המישלחת, נשמרים בסוד כמס, כדי שלא לפגוע במסעי איסוף-

INTEREST		11.00
Baron, & Dev, Hagon David Adom - Bank Account		150.00
Baron, & Dev, Hagon David Adom - Bank Account		250.00
Baron, & Dev, Paul Oberlander		
GRAND TOTAL		54,226.00
FOR SIGNATURE		
C CH022203, Abe Dvinsky & Emma Dvinsky 100.00		
SIGNATURE	<i>[Signature]</i>	
DATE	June 30, 1976	

תרומות משמשות נושא לחקירה
לאן נעלם הכסף?

מיקרה, לראשי מד"א כי הציוד לא הגיע, או לא נמצא כלל במד"א.

ממחצית 1975 ועד כתיבת המכתב בסוף 1977, ניסו האמריקאים לברר מה קרה לציוד היקר, שנרכש ב-400 אלף דולר, ולא הצליחו לקבל תשובה. סאקס כותב כי הוא נתון בלחץ של שאלות של התורמים, הרוצים לדעת מה קרה לציוד שנרכש והיכן משתמשים בו, וכי חוסר הבהרות מצידו בולם ומסכן תרבות נוספות. עד היום לא הצליחו האמריקאים לדעת מה קרה. יתכן כי עד לבדאם תפענח מחלקת-חקירות-הונאה של מישטרת ישראל בראשות תת-ניצב בנימין יוגל, את התעלומה.

ב-8 בינואר 1979 כתב בנימין סאקס

הכספים של האירגון באמריקה. המסעים בכל העולם צריכים לתת השנה יותר מ-3 מיליון לירות. כמחצית תקציב ה"אירגון.

הלוחות

נעלמו

בסוף נובמבר 1977 כתב בנימין סאקס, סגן נשיא מד"א (מגן דויד אדום אמריקה) אל פרופסור רון רוזין, יושב-ראש הוועד-הפועל של מד"א, מיכתב שהוכתר כחשאי, במיכתב הוא מספר כי בשנים האחרונות התבקש האירגון הי-אמריקאי להרוס אמבולנסים עם ציוד